

عنوان مقاله:

بازشناسی اصول توسعه پایدار در طراحی مجموعه تفریحی و توریستی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرزاد صابری موحد - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی

وحید قبادیان - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان یکی از مهمترین پدیده های هزاره سوم، طی نیم قرن گذشته با رشد تصاعدگونه خود تاثیر بسزایی در رشد و پویایی اقتصادی و تبادلات فرهنگی کشورها داشته است. به طوری که بسیاری از صاحب نظران، قرن حاضر را قرن گردشگری نام نهاده اند. امروزه گردشگری به واقعیت مهم اقتصادی و اجتماعی تبدیل شده است، که در همه محیطها و مکان ها مانند شهر، روستا، کوهستان، جنگل، سواحل و جز اینها وجود دارد. لازمه گردشگری و گردشگر اقامت در منطقه انتخاب شده می باشد. امروزه مجموعه های تفریحی و توریستی جهت ارائه خدمات به گردشگران طراحی میشوند که از اصول معماری پایدار در جهت توسعه پایدار بهره می گیرند. معماری برای برطرف نمودن بسیاری از نیازهای بیشتر بوجود آمده است اما از دیدگاه گردشگری، معماری دو نقش اصلی را دارا است که عبارتند از لازمه و جاذبه. لازمه درحوزه زیرساختهای صنعت گردشگری قرار می گیرد درحالیکه جاذبه، جزیی از جاذبه های فرهنگی است که در آن دستهبندیهای متفاوتی به منظور جاذبه های معماری در نظر گرفته شده است. این پژوهش در روشی توصیفی- تحلیلی گردشگری و معماری پایدار را واکاوی کرده، از توسعه پایدار و گردشگری پایدار سخن گفته و اصول گردشگری پایدار را بیان می کند و پس از مقایسه چندین مجموعه تفریحی و توریستی به ارائه اصولی برای طراحی های آینده در جهت رسیدن به اهداف توسعه پایدار و جذب بیشتر گردشگر می پردازد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، توسعه پایدار، معماری پایدار، مجموعه تفریحی و توریستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/618992>

